

Diumenge II (A) d'Advent

Text de l'Evangeli (Mt 3,1-12): Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop». De Joan parlava el profeta Isaïes quan deia: «És la veu d'un que crida en el desert: «Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes». Joan duia un vestit de pèl de camell i portava una pell a la cintura; el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo gent de Jerusalem, de tot Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Quan Joan veié que molts fariseus i saduceus hi anaven perquè els bategés, els va dir: «Cria d'escurçons! Qui us ha ensenyat que us escapareu del judici que s'acosta? Doneu els fruits que demana la conversió, i no us refieu pensant que teniu Abraham per pare; us asseguro que Déu pot fer sortir fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja és ran de la soca dels arbres, i tot arbre que no dóna bon fruit és tallat i llençat al foc. Jo us batejo amb aigua perquè us convertiu; però el qui ve després de mi és més fort que jo, i jo no sóc digne ni de portar-li les sandàlies: Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar el gra de l'era; entrarà el blat al graner, però cremarà la palla en un foc que no s'apaga».

«Doneu els fruits que demana la conversió»

Pbro. Walter Hugo PERELLÓ
(Rafaela, Argentina)

Avui, l'Evangeli de sant Mateu ens presenta Joan el Baptista, tot convidant-nos a la

conversió: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop» (Mt 3,2).

A ell hi anaven moltes persones tot cercant batejar-se i «confessaven els seus pecats» (Mt 3,6). Però enmig de tanta gent, Joan fixa la seva mirada en alguns en particular, els fariseus i els saduceus, tan necessitats de conversió com també obstinats en negar aquesta necessitat. A ells s'adrecen les paraules del Baptista: «Doneu els fruits que demana la conversió» (Mt 3,8).

Havent ja començat el temps d'Advent, temps de joiosa espera, ens trobem amb l'exhortació de Joan, que ens fa entendre que aquesta espera no s'identifica amb el “quietisme”, ni s'arrisca a pensar que ja som salvats pel fet de ser cristians. Aquesta espera és la recerca dinàmica de la misericòrdia de Déu, és conversió de cor, és recerca de la presència del Senyor que vingué, ve i vindrà.

El temps d'Advent, en definitiva, és «conversió que passa del cor a les obres i, consegüentment, a la vida sencera del cristià» (Sant Joan Pau II).

Aprofitem, germans, aquest temps oportú que ens regala el Senyor per tal de renovar la nostra opció per Jesucrist, tot foragitant del nostre cor i de la nostra vida tot allò que no ens permeti rebre'l adientment. La veu del Baptista segueix ressonant en el desert dels nostres dies: «Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes» (Mt 3,3).

Així com Joan fou per al seu temps aquesta “veu que crida en el desert”, així també els cristians som convidats pel Senyor a esdevenir veus que clamen als homes l'anhel de vigilant espera: «Preparem els camins, ja s'apropa el salvador i sortim, pelegrins, a l'encontre del Senyor. Veniu, Senyor, a alliberar-nos, veniu vós el vostre poble a redimir; purifiqueu les nostres vides i no tardeu en venir» (Himne d'Advent de la Litúrgia de les Hores).